

II MONITORING IMPLEMENTACIJE POSTOJEĆIH PROPISA

1. Zakon o javnom informisanju

1.1. Implementacija Zakona o javnom informisanju obrađena je delom kroz odeljak o slobodi izražavanja.

2. Zakon o radiodifuziji

2.1. Savet Republičke radiodifuzne agencije je na sednici održanoj 9. avgusta 2013. godine odlučio da ne dodeli dozvolu za emitovanje TV programa sa nacionalnim pokrivanjem u mreži K5. Podsećamo, reč je o mreži na kojoj je, do oduzimanja dozvole, emitovala TV Avala. Krajem avgusta rešenje Saveta RRA dostavljeno je kandidatima TV Nova i Kopernikus TV.

Odluka je doneta tajnim glasanjem. Četiri člana Saveta nisu dala glas ni za jednog podnosioca prijave na konkurs, dva člana su glasala za TV Nova.rs, a tri su glasala za TV Kopernikus Svet plus 3. Kako nijedan kandidat nije dobio potrebnu većinu glasova, formalni uslovi za donošenje odluke, koje predviđa Zakon o radiodifuziji, nisu bili ispunjeni. Naime, Zakonom, u članu 32, propisano je da Savet odlučuje većinom glasova prisutnih članova, pod uslovom da je ispunjen kvorum za odlučivanje, koji čini najmanje pet članova, izuzev u slučajevima kada je Zakonom ili Statutom određeno drugče. Statutom Republičke radiodifuzne agencije („Službeni glasnik RS”, br. 102/2005), u članu 20, propisano je da Savet o dodeli dozvola za emitovanje radio i TV programa, po sprovedenom konkursnom postupku, odlučuje kvalifikovanom većinom od pet glasova. U odnosu na dalji postupak, član 54 Zakona predviđa da podnositelj prijave koji je nezadovoljan odlukom Saveta ima pravo da u roku od 15 dana od dana dostavljanja odluke podnese prigovor Savetu, a Savet RRA o prigovoru odlučuje u roku od 30 dana od dana njegovog podnošenja. Odluka po prigovoru je konačna i protiv nje se može povesti upravni spor. Ono što je u odnosu na citirane propise evidentno jeste to da, budući da ni TV Nova ni Kopernikus TV nisu dobile glasove pet od devet članova Saveta, Zakonom predviđeni uslovi za dodeljivanje nacionalne dozvole za emitovanje TV programa nisu ispunjeni. Do kraja avgusta je rešenje o odbijanju dostavljeno podnosiocima prijave i čekala se konačna odluka po njihovim eventualnim prigovorima. Ono što ostaje nejasno jeste da li će RRA, u slučaju da prigovore odbije, nastaviti da insistira na svom tumačenju člana 49 stav 2 Zakona o radiodifuziji i raspisati novi javni konkurs ili će pak Ministarstvo spoljne i unutrašnje trgovine i telekomunikacije izmeniti Plan raspodele radio frekvencija tako što će frekvencije u mreži K5, na kojoj je do oduzimanja dozvole emitovala bivša TV Avala, prenameniti za širenje Inicijalne mreže za digitalno emitovanje, što bi moglo

da omogući simulkast (istovremeno emitovanje i analognog i digitalnog signala) za, po nekim procenama, više od 70% domaćinstava u Srbiji, te bi se na taj način olakšao i ubrzao proces digitalizacije.

2.2. Na istoj sednici Saveta RRA (9. avgusta 2013. godine) donete su i odluke o dodeljivanju dozvola za regionalno i lokalno pokrivanje, koje su donekle ostale u senci odluke o nedodeljivanju dozvole za nacionalno pokrivanje. Dozvole za emitovanje televizijskog programa za regionalna područja doobile su: TV Jedinstvo (za područje koje obuhvata gradove, odnosno opštine Novi Pazar, Tutin i Sjenicu), TV Kanal 3 (za područje Beograda) i TV Telemark (za područje koje obuhvata gradove, odnosno opštine Kraljevo, Čačak, Požegu, Gornji Milanovac, Arilje, Sevojno, Ivanjicu i Kosjerić). Za područje koje obuhvata gradove, odnosno opštine Knjaževac i Zaječar dozvolu za emitovanje radio programa dobio je Radio M55 iz Knjaževca. Dozvole za emitovanje RTV programa za lokalno područje dobilo je 11 emitera (8 za TV i 3 za radio).

Među TV stanicama koje su doobile dozvolu za lokalno pokrivanje jeste i TV Trstenik, čiji je osnivač Javno preduzeće Radio i televizija Trstenik iz Trstenika – jedan od neprivatizovanih medija koji se finansiraju iz budžeta lokalnih samouprava. Odluka RRA da ovom emiteru dodeli dozvolu krajnje je problematična, imajući u vidu činjenicu da je povlačenje države iz medijskog vlasništva definisano, između ostalog i Medijskom strategijom, kao cilj javne medijske politike u Srbiji. Takođe, imajući u vidu rešenja poslednje verzije Nacrta zakona o javnom informisanju i medijima, moglo bi se postaviti pitanje šta će se desiti sa dozvolama ove i sličnih RTV stanica koje ne uspeju da se privatizuju do kraja 2014. godine. Podsećamo, Nacrt predviđa da se svi emiteri u javnoj svojini moraju privatizovati ili će prestati da postoje (biće izbrisani iz registra). Pri tom je odredba Nacrta zakona takva da se njom predviđa samo to da medij prestaje da postoji i da se briše iz registra javnih glasila. Važeći Zakon o radiodifuziji u članu 61, koji propisuje razloge za prestanak, odnosno oduzimanje dozvole emiteru pre isteka vremena na koje je izdata, kao mogući razlog ne navodi i prestanak pravnog lica koje je osnivač emitera. Pravno bi, međutim, bilo neodrživo to da dozvola opstane u situaciji kada njen imalač prestane da postoji. U svakom slučaju, ovo bi mogao biti još jedan od razloga koji bi zakonodavca morao motivisati da ubrza postupak usvajanja kompletног seta novih medijskih zakona.